Dosar nr. 3-69/2025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

02 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Dorin – Marcel Baltag

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Abiodun Ezekiel Olwatomisin împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 03 ianuarie 2025 Abiodun Ezekiel Olwatomisin a depus o acțiune în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În argumentarea acțiunii reclamantul a menționat că nu poate să revine în Nigeria din circumstanțele expuse în interviul la IGM - însă, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Biroul migrației și apatrid a constatat că situația din țara de origine reclamantului Nigeria nu prezintă un pericol atât pentru viața cât pentru și securitatea acesteia în cazul întoarcerii în țara de origine. Cu decizia Biroului migrației și apatrid cu nr. 7747/24/DAA din 09 decembrie 2024, nu este de acord și în acest sens solicită să fie schimbată decizia cu posibilitatea de a rămânea pe teritoriul Republicii Moldova, menționând că nu poate să se întoarcă în Nigeria deoarece are frică pentru viața sa și indică motivul fricii sale, nu se simte în siguranță.

Notează reclamantul că toate persoanele care fug din țara lor de origine, din cauza persecuțiilor sau a unor vătămări grave, au dreptul să solicite protecție internațională. Azilul este un drept fundamental, iar acordarea lui persoanelor care îndeplinesc criteriile stabilite în Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților constituie o obligație internațională pentru Statele-Părți, printre care se numără și statele membre ale UE. UE a încorporat condițiile care trebuie îndeplinite pentru a beneficia de protecție internațională în propriul său corpus juridic și a extins conceptul, creând o categorie suplimentară de beneficiari ai protecției internaționale pe lângă refugiați, și anume beneficiarii protecției subsidiare.

În conformitate cu art. 16 din Legea privind azilul, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecție umanitară; c) protecție temporară; d) azil politic.

În conformitate cu art. 17 din legea nominalizate, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

În conformitate cu art. 19 din Legea nominalizată, protecția umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărui privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește să obțină protecția respectivei țări.

Cere, Abiodun Ezekiel Olwatomisin:

- anularea deciziei nr. 7747/24/DAA din 09 decembrie 2024 privind respingerea cererii de azil;

- obligarea acordării protecției umanitare pe teritoriul Republicii Moldova.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Abiodun Ezekiel Olwatomisin, avocat Negru Cristina a solicitat admiterea acțiunii.

Obiecțiile pârâtului:

În ședința de judecată, reprezentantul autorității pârâte, Inspectoratul General Pentru Migrație, Grossu Iulia, a solicitat respingerea acțiunii.

În susținerea poziției sale, prin referința depusă la 14 februarie 2025, autoritatea publică pârâtă a specificat că, reclamantul - Abiodun Ezekiel Olwatomisin, în susținerea identității sale, solicitantul de azil a prezentat la Direcția azil și apatridie pașaportul național seria A nr. ***** eliberat la 01.09.2021 și valabil pînă la 31.08.2026. Iar la data de 06.06.2024 s-a adresat cu o cerere de azil în Republica Moldova, menționând că este de religie creștin și în Nigeria, creștinii sunt suprimați de către gruparea „BOKO HAR AM”, prin distrugerea bisericilor și omucideri. În luna iunie 2022 a sosit în Republica Moldova în baza invitației pentru studii la Universitatea Americană, în luna februarie 2024 i-a fost revocat dreptul de ședere. Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova a declarat că permisul de ședere i-a fost retras, dar între timp s-a căsătorit cu cetățeana Republicii Moldova. Urmare, a depus actele pentru reîntregirea familiei, însă pînă la moment nu are nici o decizie, de aceea a solicitat azil pentru a se afla legal în Republica Moldova.

În conformitate cu prevederile art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270/2008 privind azilul, Statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținînd nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Potrivit Articolul 45 din Legea nr. 270 privind azilul, (1) Actele considerate ca fiind o persecuție, în sensul art. 17, trebuie:

a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot

face derogări potrivit art. 15 alin.(2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.l298-XII din 24 iulie 1997;

b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menționată la lit.a).

(2) Actele de persecuție care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(l) pot să ia forma:

a) actelor de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie;

c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporționate;

d) imposibilității rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporționate;

e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații:

a) existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției;

b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine;

c) amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

Potrivit pct. 51 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că nu există o definiție universală acceptată a „persecuției", iar diferitele tentative de a formula o astfel de definiție au avut un succes limitat. Din Articolul 33 al Convenției din 1951, se poate deduce că o amenințare a vieții sau a libertății pe motiv de rasă, religie, naționalitate, opinie politică sau apartenență la un anumit grup social constituie întotdeauna persecuție. Alte violări grave ale drepturile omului din aceleași motive - vor constitui, de asemenea, persecuție.

Notează pârâtul că la evaluarea acestui element, s-au luat în considerație declarațiile solicitantului de azil, precum că nu dorește să revină în țara de origine din considerent că s-a căsătorit în Republica Moldova, de aceea dorește să rămână aici pentru reîntregirea familiei, iar în Nigeria, creștinii sunt suprimați de către gruparea „BOKO HARAM", prin distrugerea bisericilor și omucideri.

Totodată, în acest context, face referire la Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților și anume pct. 38 prevede că: „Elementului temere - care este o situație de spirit și o condiție subiectivă - îi este adăugat calificativul „bine întemeiat". Rezultă că statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existență a unei stări de spirit a celui în cauză, ci și de situația obiectivă pe care se bazează aceasta. Termenul „temeri bine întemeiate" conține deci atât un element subiectiv cît și unul obiectiv, iar pentru determinarea existenței unei temeri bine întemeiate trebuie luate considerație ambele elemente". În acest sens a fost consultată informația din țara de origine:

DW.com „Importanța alegerilor din Nigeria; 25.02.2023” (https:/Av>vw.dw.com/ro/de-ce- sunt-imnortante-alegei ile-din-nigeria/a-64818561) Nigeria este cea mai mare economie a Africii și cea mai populată țară de pe continent. Iar poziționările Uniunii Africane în privința problemelor internaționale depind în bună măsură de abordarea Nigeriei, fie că este vorba de schimbările climatice sau de războiul de agresiune rusesc din Ucraina.

Observatorii politici din Berlin și din alte capitale europene se tem că lucrurile s-ar putea înrăutăți. Au fost violențe și la alegeri anterioare, dar situația de securitate era mai bună. De această dată, tensiunile contestatare sunt amplificate de faptul că președintele Muhammadu Buhari nu are voie să candideze din nou, după două mandate în fruntea țării. Trei politicieni se luptă pentru a-i succeda: Boia Tinubu din partidul de guvernământ, socialist. APC, și fostul vicepreședinte Atiku Abubakar din formațiunea conservatoare PDP (cele două grupări au dominat politica nigeriana din anii 1990), cărora li se opune și omul de afaceri Peter Obi, un milionar foarte popular printre tinerii alegători.

În cazul unor violențe grave sau dispute prelungite după anunțarea rezultatelor, țara ar urma să fie prea preocupată de propriile probleme pentru a se mai concentra asupra rolului de lider african. „Rezultatul alegerilor este greu de prezis. Au mai existat, în trecut, temeri că vor izbucni violențe postelectorale și nu s-a întâmplat nimic”, este de părere Lynda Iroulo, profesor la Universitatea Georgetown din SUA, pentru DW. în 2015. de exemplu, președintele de atunci al Nigeriei. Goodluck Jonathan, a renunțat pașnic la putere după ce a pierdut votul popular [...].

Potrivit ITO.RO – „Activitatea grupării Boko Haram Nigeria”- actualizat în septembrie 2023, disponibil la adresa: (httns:/Avw\v.nortal-ito.ro/#/view/abc75680-b978- 4e3b-8784-lQb49d6d4S4i7) se menționează că:

În ciuda afirmațiilor autorităților federale cu privire la sporirea măsurilor de securitate, a persistat o atmosferă de nesiguranță în Nigeria. În anul 2019, în luna mai, președintele Muhammadu Buhari și-a început al doilea mandat de patru ani. În urma alegerilor generale umbrite de violența politică, care a ucis cel puțin 11 persoane.

Problemele securității, inclusiv insurgența în curs, din partea grupării militare Boko Haram, răpirile și violența comunală și sectară din regiunea de rezistență Middle Belt, amenință drepturile omului pentru milioane de nigerieni. Răspunsul din partea armatei și agențiilor de aplicare a legii față de marea nesiguranță implică, adesea, asasinate extrajudiciare, tortură și alte abuzuri.

Boko Har am este o grupare cu ideologie Salajist-jihadistă, care apără înlocuirea stalului secular nigerian cu unul islamic, care să respecte strict legea Sharia, pe teritoriul țării, înființarea unui astfel de stat (califat) are ca scop soluționarea problemelor societății nigeriene, inclusiv cele corupției și lipsei unei bune guvernări, care poate fi obținută prin violență, nu numai împotriva occidentalilor, ci și împotriva altor musulmani, dacă sunt considerați profanatori (persoane care nu susțin gruparea, printre care sunt fiții sau șiiți).

Boko Haram nu se implică în sistemul politic din Nigeria, deoarece respectă forma fundamentalistă a islamului, care interzice participarea dacă sistemul nu este bazat pe Sharia, sau pe legea islamică.

Armata a demarat operațiuni împotriva Boko Haram (BH)în nord est, violența generată de bandiți a continuat în nord-est. Violența comunală a izbucnit în Middle Beli și aplicarea măsurilor împotriva COVID-19 au alimentat abuzurile. În nord-est, armata, împreună cu forța regional MNJTF (n.ed. Grupul de lucru comun multinațional) au demarat operațiuni pentru dislocarea fracțiunilor BH de pe insula Lacului Ciad și din unele părți ale statelor Borno și Yobe, fiind estimată uciderea a sute de persoane, de la sfârșitul lunii martie. Concret, armata ar ti ucis

105 luptători din Statul Islamic Provincia Africa de Vest la periferia statului Yobe, în satul Găti, la data de 18 aprilie. Violența generată de bandiți a continuat în nord-vest, fiind uciși un număr de 120 de civil pe lună în statele Sokoto, Zamfara, Niger, Kaduna și Katsina.

Confruntările etnice și religioase au fost uzuale în Nigeria. Zeci de mii de nigerieni au fost uciși în confruntările sectare și intercomunale din ultimele două decenii. Diviziunile etnice, regionale, și sectare derivă, adesea, din probleme aferente accesului la teren, locuri de muncă și dezvoltare socio-economică, și, uneori, sunt alimentate de politicieni. [...] Gruparea islamistă violentă Boko Haram a contribuit la o deteriorare majoră a condițiilor de Securitate din nord-est, din anul 2009. [...] în regiunea sudică a Deltei Nigeriei, plângerile locale cu privire la producția de petrol din zonă au alimentat conflictul și criminalitatea timp de decenii. Negocierile intermitente ale guvernului cu militanții locali și un program curent de amnistie au redus regiunea la tăcere, dar atacurile împotriva instalațiilor de petrol au apărut la scurt timp, în anul 2016 și rămân o amenințare la adresa stabilității și producției de petrol.

Atacurile desfășurate de Boko Haram au continuat și au dus la sute de decese, generale de eșecul forțelor de securitate de a proteja civilii. Armata nigeriana, poliția și serviciul securității de stat au continuat să tortureze și să trateze inuman deținuții. Violența comunală a continuat în unele părți ale țării. Libertatea de adunare, de asociere și de exprimarea au fost atacate, în totalitate, pe măsură ce țara s-a confruntat cu o intensificare a reducerii spațiului civic. De asemenea, guvernul nu a respectat unele ordine judecătorești. Din anul 2009, Boko Haram a strămutat peste două milioane de persoane și a ucis zeci de mii.

Insurgența din nord-est, exercitată de grupările militare teroriste Boko Haram și Statul Islamic din Africa de Vest (ISIS-WA) a continuat (n. ed -în 2019). Gruparea a desfășurat numeroase atacuri asupra guvernului și țintelor civile, având ca rezultat zeci de morți și răniți, distrugerea amplă, strămutarea internă a peste două milioane de persoane, și strămutarea externă a aproximativ 243,875 de refugiați nigerieni către țările învecinate, până la data de 30 septembrie.

Potrivit HUMAN RIGHTS WATCH (Nigeria- Evenimente 2022) hmm: www.hrw.orv wood- report (Nairobi) -- Prima tranziție democratică post-independență a Nigeriei oferă noii administrații a președintelui Mohamed Bazum o oportunitate de a acorda prioritate răspunderii pentru presupusele crime de război comise de toate părțile implicate în conflictul armat din Niger, a declarat Human Rights Watch într-o scrisoare către noul judecător și miniștri ai apărării. Masacrele presupuselor grupuri islamiste armate din Nigeria, care au ucis peste 310 de persoane din ianuarie 2021, evidențiază necesitatea de a investiga încălcările grave și de a aduce toți cei responsabili în fața justiției.

La 15 martie, în cel mai mortal atac asupra civililor din istoria recentă a Nigeriei, oameni înarmați au atacat mai multe sate și cătune din regiunea Tilliya din Tahoua. Regiunea Tillaberi, care se învecinează cu Mali și Burkina Faso, este centrul de activitate al grupărilor islamiste armate din Niger, precum și al operațiunilor naționale, regionale și internaționale de combatere a terorismului. Regiunea Tahoua, la granița cu Mali, a fost atacată și de militanții islamiști. Anunțul morții liderului Boko Haram Abubakar Shekau în iunie, a schimbat dinamica conflictului din nord-est și a întărit provincia separatistă Statul Islamic din Africa de Vest (ISWAP). In septembrie, Forțele Aeriene nigeriene au recunoscut că a lansat un atac aerian asupra unui sat din statul Yobe, care a ucis 10 civili și a rănit 20 în această zonă și că a înființat o comisie de anchetă care să investigheze. Autoritățile nu au făcut publice nici o informație despre progresul sau rezultatele anchetei. Un martor și alte două surse locale au raportat că în dimineața zilei de 25 martie 2020, bărbați îmbrăcați în uniforme militare au sosit cu vehicule militare în

satul în care membrii clanului Fulani Zhalgoji petrec sezonul uscat în ultimii 20 de ani, au condus 6 km, din satul Adabdabe în comuna Banibangu. Martorul a spus că forțele de securitate i-au arestat pe toți cei 13 bărbați Zhalgozha pe care i-au găsit cu vârste cuprinse între 18 și 66 de ani, apoi i-au dus în afara satului și i-au împușcat.

Potrivit sursei Agenția Anadolu aa.com.tr. Operațiunea antiteroristă a fost organizată în statul Borno. 25.08.2022 (6 militanți Boko Haram uciși în nord-estul Nigeriei.) hpts.-”ww*.at,.<mur t. %oo%nc %DQ%HS%m%80 ABUJA. Șase militanți ai organizației teroriste „Boko Haram” au fost uciși în statul Borno din nord-estul Nigeriei.

Potrivit presei locale, Joint Civilian Task Force (CJTF) a organizat o operațiune împotriva militanților pe o piață construită de teroriștii Boko Haram. În urma operațiunii, șase teroriști au fost uciși, mulți au fost reținuți. Organizația teroristă Boko Haram este încă o amenințare majoră la adresa Nigeriei.

Boko Haram este activ în Nigeria de la începutul anilor 2000. Din 2009, peste 20.000 de oameni au devenit victime ale organizației teroriste. Sute de mii de oameni au fost forțați să migreze din cauza atacurilor teroriste și a conflictelor din țară.

Potrivit sursei FREEDOM HOUSE (Evoluții cheie în 2023) mittps://fr^domht|ilise:bre/ coimtrv/пшсria/ hccdoiii-worid/ZQS? . în luna mai, Abubakar Shekau, liderul grupării militante Boko Haram, s-a sinucis după ce a fost capturat de Statul Islamic din Africa de Vest (IS WAP), un grup divizat Boko Haram. Peste 1.000 de luptători și rude s-ar fi predat în săptămânile următoare. ISWAP a continuat să lanseze atacuri violente pe parcursul anului. Muncitorii umanitari s-au adăpostit într-un buncăr când grupul a atacat orașul Dikwa in martie, în timp ce ISWAP a lansat două atacuri împotriva unei baze militare din statul Borno în mai. În iunie, Nnamdi Kami, liderul Poporului Indigen separatist din Biafra (IPOB), a fost arestat și returnat în Nigeria, unde a fost acuzați de acuzații, inclusiv de trădare. Avocatul lui Kami a acuzat guvernul Kenyan că l-a maltratat înainte de a-i returna în Nigeria, ceea ce a negat; Kami a rămas în arest la sfârșitul anului.

IPOB le-a cerut locuitorilor din sud-est să rămână acasă ca răspuns la arestarea lui Kami. pe care locuitorii au respectât-o de teama violenței: Instrucțiunile grupului și atacurile armate împotriva birourilor electorale au avut un impact asupra alegerilor pentru guvernatorul statului Anambra din noiembrie; doar 10% dintre alegători au participat, cea mai scăzută prezență la vot înregistrată acolo din 1999.

Potrivit HUMAN RIGHTS WATCH, Sunt indivizii liberi să-și exprime opiniile personale cu privire la subiecte politice sau alte subiecte sensibile, fără teama de supraveghere sau răzbunare? Nigerienii sunt în general, liberi să se angajeze in discuții pe tema politica și alte subiecte. Sistemul multi partid din Nigeria oferă partidelor de opoziție o oportunitate de a câștiga putere prin alegeri. Cadrul legal al Nigeriei prevede în general, participarea egală la viața politică a diferitelor grupuri culturale, religioase și etnice ale țării.

Susține pârâtul că, solicitantul a stipulat că în țara de origine nu se simte în siguranță din cauza acțiunilor grupării „Boko Haram”. Cu toate acestea în dezgrația solicitantului, a fost conceput faptul că acesta nu a depus o cererea de azil cit mai curând posibil și nu a justificat prin motive întemeiate de ce nu a manifestat voința de a solicita protecție pe teritoriul Republicii Moldova, cât mai curând posibil.

Conform art. 49 alin. (1) a Legii 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, în care este prevăzut refugiul intern, ce prevede expres că solicitantul nu are nevoie de protecție internațională dacă într-o regiune din țara sa de origine nu se justifică temerea bine întemeiată de

persecuție sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave și dacă se poate aștepta în mod rezonabil ca solicitantul să rămână în acea regiune.

Reține pârâtul că conflictul dintre forțele de stat și gruparea Boko Haram este în desfășurare doar în cele trei state din nord-estul Nigeriei, pe restul teritoriul țării nu sunt identificate careva acțiuni sau măsuri care să îi determine să concluzioneze că solicitantul nu ar beneficia de protecția statului în orașul în care a locuit. La această concluzie s-a ajuns reieșind si din faptul că a locuit în orașul ***** fără a fi afectat personal sau de a suferi careva tratament inuman sau degradant. În urma analizei surselor de informații publice și anume rapoartele prezentate de către USDOS s-a apreciat că în prezent pe teritoriul Nigeriei, nu se desfășoară conflict armat internațional, și această țară nu se află în situație de război. Cu toate acestea, s-a reținut că ocazional au loc altercații cu grupările teroriste, însă aceste confruntări au loc doar în trei regiuni din nordul Nigeriei și anume: Adamawa, Borno și statul Yobe. Totodată este de menționat că UNICEF acordă asistență medicală de urgență celor nevoiași ce locuiesc în Borne și statul Yobe.

Mai mult, în cadrul interviului desfășurat, solicitantul nu a individualizat o amenințare personală în țara de origine deci, sunt temeiuri de a considera că nu se justifică temerea bine întemeiată. Totodată, a fost luat în considerare că solicitantul de azil a mai fost documentat cu drept de ședere în scop de studii care a fost emis la 01.08.2022 și valabil până la 31.12.2024 (Universitatea Americană). Ulterior, la 14.02.2024, dreptul acestuia a fost revocat și emisă decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova. De asemenea, s-a stabilit că potrivit Hotărârii Judecătoriei Chisinau (sediu Rîscani) din 01.10.2024, în conformitate cu prevederile art. 49 lit.a) și art.78 al Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, la 14.02.2024 dlui Abiodun Oluwatomisin Ezekiel i-a fost revocat dreptul de ședere provizorie pentru studii universitare de pe teritoriul Republicii Moldova.

Indică pârâtul că, reclamantul a ignorat prevederile art. 84 al Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldovan, prin care străinii aflați pe teritoriul Republicii Moldova, sunt obligați să respecte scopul pentru care li s-a acordat dreptul de intrare și după caz, dreptul de ședere pe teritoriul țării, precum și să părăsească teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de ședere acordat. Astfel, manifestarea de voință de a solicita azil pe teritoriul Republicii Moldova, consideră ca pseudo egalizare pe teritoriul Republicii Moldova. Ce atestă faptul că reclamantul inițial nu a avea intenția de a solicita de azil, scopul aflării acestuia în țara noastră a fost efectuarea studiilor.

În conformitate cu prevederile art. 44 lit. (c) din Legea 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, declarațiile solicitantului de azil au fost considerate incoerente și neplauzibile, sunt contrazise de informația din țara de origine. In acest sens, apreciem temerea solicitantului nu este neîntemeiată atât din punct de vedere obiectiv, cât și din punct de vedere subiectiv.

S-a precizat faptul că reclamantul a părăsit țara de origine nefiind supus unor amenințări a vieții, pe motive de rasă, religie, naționalitate, opinie politică sau apartenență la un anumit grup social, mai mult ca atât acesta a relatat că a plecat din țara de origine din motivul de a face studii în Republica Moldova. Astfel, acest motiv este calificat ca un motiv economic. Potrivit Manualului referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baca Convenției din 1951 și a Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților pct.62 Un migrant economic este o persoana care din motive diferite de cele conținute în definiția refugiatului, își părăsește voluntar țara în vederea stabilirii sale în altă parte. Și se poate deplasa din dorința de schimbare sau de aventură, din motive familiale sau din alte motive de natură personală. Dacă

acesta se deplasează exclusiv din considerente economice, este un migrant economic și nu un refugiat.

Indică pârâtul că în urma examinării notei de interviu, s-a constatai faptul că solicitantul nu face parte dintr-un partid politic, nu a suferit vreo condamnare în țara de origine, nu a fost arestat, reținut sau judecat. Ce precizează faptul că nu a fost supus unor persecuții conform art. 46 a Legii 270/2008 sau amenințărilor, plecând din țara de origine din alte considerente. De asemenea, s-a conchis că reclamantul se bucură de protecția autorităților naționale de stat și acesta niciodată nu au întreprins careva măsuri împotriva reclamantului ce ar pune în pericol viața și integritatea acestuia. Totodată, s-a apreciat că solicitantul de azil a părăsit țara de origine în mod legal având tangență directă cu autoritățile de stat ceea ce constată faptul că dânsul nu se afla în vizorul autorităților de stat ca o persoană ce ar prezenta un pericol național. Astfel, potrivit pct. 106 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților prevede că: Ori de câte ori este posibil, protecția națională are prioritate față de protecția internațională.

Totodată, pârâtul susține că, reclamantul nu a probat faptul că în privința sa au fost aplicare careva acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, care ar fi suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului; să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate intr-o manieră discriminatorie; acuzări sau pedepsei discriminatorii sau disproporționați; acuzări sau pedepsiri ea urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute !a art. 17 al Legii specificate supra; abuzuri și acte discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

Pârâtul, făcând referire la DIRECTIVA 2011/95/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN Șl A CONSILIULUI din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii, pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, care potrivit art. 10 alin.(2) prevede că: atunci când se evaluează dacă un solicitant este îndreptățit să se teamă că va fi persecutat, este indiferent dacă posedă efectiv caracteristica legată de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice care stau la originea persecuției, atât timp cât o astfel de caracteristică îi este atribuită de agentul de persecuție.

În conformitate cu art. 47 din Legea nr. 270 privind azilul. Agenții de persecuție sau vătămări grave sunt:

a) statul;

b) partidele sau organizațiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului;

c) agenții neguvernamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenții menționați la lit.a) și b), inclusiv organizațiile internaționale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave în sensul art.471.

Potrivit ar 471 din Legea nr. 270 privind azilul. (1) Protecția împotriva persecuției sau a vătămărilor grave poate fi asigurată numai de către:

a) stat;

b) partide sau organizații, inclusiv organizații internaționale care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia, cu condiția ca acestea să fie dispuse și în măsură să ofere protecție în conformitate cu alin.(2).

(2) Protecția împotriva persecuției sau vătămărilor grave trebuie să fie efectivă și să nu aibă un caracter temporar. Aceasta se acordă, în general, atunci cînd agenții menționați la alin.(l) iau măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuția sau vătămările grave, atunci cînd dispun de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală și sancționarea acțiunilor ce constituie o persecuție sau o vătămare gravă și atunci cînd solicitantul are acces la o astfel de protecție.

Potrivit pct.65 din Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, Agenți ai persecuție, în mod normal, persecuția este legată de acțiunile autorităților unei țări. Ea poate emana, de asemenea, de la părți ale populației ce nu respectă standardele stabilite de legile țării respective. Unul din cazuri poate fi intoleranța religioasă, ce duce la persecuție, într-o țară altfel laică, unde unele fracțiuni ale populației nu respectă credințele religioase ale celorlalți. Acolo unde actele grave de discriminare sau altele infracționale sunt comise de populația locală, acestea pot fi considerate ca persecuție dacă sunt tolerate cu bună știință de autorități sau dacă autoritățile refuză, sau se dovedesc incapabile să ofere o protecție adecvată.

Totodată, potrivit pct. 22 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat in baza Convenției de la 1951 cu privire la statutul de refugiat, prevede că „statutul de refugiat se aplică și oricărei persoane care datorită agresiunii externe, ocupației, dominației străine fie într-o parte a teritoriului fie în întreaga țară de origine sau a cărei cetățenie o are, este obligată să părăsească locul de reședință obișnuită pentru a căuta refugiu într-un alt loc din afara țării sale de origine sau a cărei cetățenie o are” la baza definiției date, rezultă că solicitanta de azil nu a identificat nici un motiv de agresiune, dominație străină sau existența unor evenimente care au tulburat ordinea publică în idealitatea sa natală. Nu are nici un motiv de temere, mai mult ca atât, s-a bazat și a relatat informații destul de ambigue.

În urma celor relatate, concluzionează că nu sunt suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de azil să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin.(l) și alin. (2) din Legea nr. 270/2008. În urma celor expuse, deduce că în conformitate cu prevederile art. 1 A din Convenția de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților și art. 17 alin.(l) din Legea nr. 270/2008 nu sunt aplicabile în cazul dat.

În conformitate cu prevederile art. 42 din Legea nr. 270/2008, la soluționarea cererilor de azil autoritățile competente investighează din oficiu orice împrejurare de fapt și de drept care ar putea conduce la soluționarea cauzei chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menționată expres în cererea de azil sau în plângere.

Pârâtul invocă că a fost analizată și posibilitatea acordării protecției umanitare în conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, protecția umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărui privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește să obțină protecția respectivei țări.

Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații:

a) existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției;

b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine;

c) amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

Notează pârâtul că în urma analizei elementului „ existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției „ baza afirmațiilor solicitantei din nota de interviu, a fost conchis faptul că solicitantul de azil nu este expusă unui risc serios de a fi condamnată la moarte sau de a executa o astfel de pedeapsă, aceasta nesăvârșind nici o infracțiune pentru care să fie urmărită de către autorități.

Urmare analizei elementului „tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine".

În conformitate cu Convenția împotriva torturii și altor pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, ratificată de Republica Moldova la data de 31.05.1998, termenul „tortură" desemnează orice act prin care se provoacă unei persoane, cu intenție, o durere sau suferințe puternice, de natură fizică sau psihică, în special cu scopul de a obține, de la această persoană sau de la o persoană terță, informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis sau este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiune asupra unei terțe persoane, sau pentru orice alt motiv bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau suferință sunt provocate de către un agent al autorității publice sau orice altă persoană care acționează cu titlu oficial, sau la instigarea sau cu consimțământul expres sau tacit al unor asemenea persoane. Analizând declarațiile solicitantei, dânsa nu a fost supusă unor astfel de tratamente, el părăsind țara de origine, din alte considerente.

Analiza riscului serios de amenințări grave și individuale, la adresa vieții sau integrității corporale a unui civil, urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional.

Potrivit ITO.RO „Activitatea grupării Boko Haram Nigeria"- actualizat în septembrie 2020, disponibil la adresa: (https://www.portal.ro/#//view/abc75680-b978-4eSb-8784-IOb49d6d484c/) se menționează că:

În ciuda afirmațiilor autorităților federale eu privire la sporirea măsurilor de securitate, a persistat o atmosferă de nesiguranță în Nigeria. În anul 2019, în luna mai, președintele Muhammadu Buhari și-a început al doilea mandat de patru ani. în urma alegerilor generale umbrite de violența politică, care a ucis cei puțin 11 persoane.

Problemele securității, inclusiv insurgența în curs, din partea grupării militare Boko Haram. răpirile și violența comunală și sectară din regiunea de rezistență Middle Belt, amenință drepturile omului pentru milioane de nigerieni. Răspunsul din partea armatei și agențiilor de aplicare a legii față de marea nesiguranță implică, adesea, asasinate extrajudiciare, tortură și alte abuzuri.

Boko Haram este o grupare cu ideologie Salafist-jihadistă, care apără înlocuirea statului secular nigerian eu Unul islamic, care să respecte strict legea Sharia, pe teritoriul țării, înființarea unui astfel de stat(califat) are ca scop soluționarea problemelor societății higeriene. Inclusiv -ale corupției și HpSei unei buhe guvernări, care poate ti obținută prin violență, nu numai împotriva

occidentalilor, ci și împotriva altor musulmani, dacă sunt considerați ‘profanatori (persoane care nu susțin gruparea, printre care șufiți sau șiiți).

Boko Haram nu se implică în sistemul politic din Nigeria, deoarece respectă forma fundamentalista a islamului, care interzice participarea dacă sistemul nu este bazat pe Sharia, sau pe legea islamică.

Armata a demarat operațiuni împotriva Boko Haram (BH) în nord est, violența generată dc bandiți a continuat în nord-est, violența comunală a izbucnit în Middle Belt, și aplicarea măsurilor împotrivaCOVlD-19 au alimentat abuzurile. În nord-est, armata împreună cu forța regional MNJTF (n. ed. Grupul de lucru comun multinațional) au demarat operațiuni pentru dizlocarea fracțiunilor BH de pe insula Lacului Ciad și din unele părți ale statelor Borno și Yobe, fiind estimată uciderea a sute de persoane, de la sfârșitul lunii martie. Concret, armata ar fi uciși 105 luptători din Statul Islamic Provincia Africa de Vest la periferia statului Yobe, în satul Cari. La data de 18 aprilie, Violența generată de bandiți a continuat în nord-vest, fiind uciși un număr de 120 de civili pe lună în statele Sokoto, Zamfara, Niger. Kaduna și Katsina.

Atacurile desfășurate de Boko Haram au continuat și au dus îa sute de decese, generate de eșecul forțelor de securitate de a proteja civilii. Armata nigeriana, poliția și serviciul securității de stal au continuat să tortureze și să trateze inuman deținuții. Violența comunală a continuat în unele părți ale țării. Libertatea de adunare, de asociere și de exprimare au fost atacate, în totalitate, pe măsură ce țara s-a confruntat cu o intensificare a reducerii spațiului civic. De asemenea, guvernul nu a respectat unele ordine judecătorești.

Insurgența din nord-est, exercitată de grupările militare teroriste Boko Haram și Statul Islamic din Africa de Vest (ISiS-WA) a continuat (n. ed -in 2019). Gruparea a desfășurat numeroase atacuri asupra guvernului și țintelor civile, având ca rezultat zeci de morți și răniți, distrugerea amplă, strămutarea internă a peste două milioane de persoane, și strămutarea externă a aproximativ 243,875 de refugiați nigerieni către țările învecinate, până la data de 30 septembrie.

Suplimentar, atrage atenția pârâtul asupra faptului că, potrivit art. 19 din Legea nr.270/2008, „Protecția umanitară se acordă străinului care nu întrunește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărui privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3), astfel încât se atestă faptul că reclamantul era obligat să demonstreze prin probe pertinente și convingătoare că viața dumneaei în caz de reîntoarcere în țara de origine, se află în pericol. Totodată, solicitantul de azil nu a invocat careva argumente palpabile sau probe veridice care să demonstreze că la reîntoarcerea sa în țara de origine există un risc real de a ii supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, or persoana care pretinde, că va fi supusă unui risc, trebuie să susțină afirmațiile sale cu probe incontestabile și convingătoare.

Atrage atenția pârâtul, că solicitantul de azil nu întrunește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art. 19 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270/2008. Drept concluzie, poate fi apreciat faptul că situația din țara de origine al solicitantului de azil nu prezintă un pericol atât pentru viața cât și pentru securitatea acestuia în căzui întoarcerii în țara de origine.

Luând în considerare informația din țara, de origine a solicitantului de azil, s-a apreciat că nu au fost găsite informații referitoare la existența unor schimbări în situația din țară, care ar pune în pericol viața și libertatea persoanei în cauză.

Aprecierea instanței:

Audiind în ședința de judecată participanții la proces, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei și a dosarului administrativ, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă, dar pasibilă respingerii, din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor formulate, se constată că, Abiodun Ezekiel Olwatomisin, își exprimă dezacordul cu decizia nr. 7747/24/DAA

din 09 decembrie 2024 cu privire la respingerea cererii de azil, solicitând anularea acesteia și obligarea acordării protecției umanitare pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în obligare.

Din actele cauzei prezentate de participanții la proces în calitate de probă, rezultă că, la 06 iunie 2024, Abiodun Ezekiel Olwatomisin s-a adresat Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie cu cerere de acordare a azilului pe teritoriul Republicii Moldova. (f.d.1-2 dosar administrativ)

Prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. 747/24/DAA din 09 decembrie 2024, s-a respins cererea de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova. (f.d.23-27 dosar administrativ)

Nefiind de acord cu decizia Inspectoratului General pentru Migrație cu nr. 747/24/DAA din 09 decembrie 2024, Abiodun Ezekiel Olwatomisin, la 03 ianuarie 2025 s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d.5-8)

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, decizia Inspectoratului General pentru Migrație cu nr. 747/24/DAA din 09 decembrie 2024, privind respingerea cererii de azil, în sensul prevederilor art. 10 și 11 al Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul, pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de azil pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Potrivit art. 163 din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială; c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Totodată, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, deciziile Direcției azil și integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

În acest sens, instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, iar reclamantul, a respectat procedura de contestare a deciziei Direcției azil și apatridie privind cererea de azil, direct în instanța de judecată.

Conform art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Ținând cont de prevederile enunțate, raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de depunere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă că decizia contestată a fost emisă la 09 decembrie 2024, comunicată reclamantului la 27 decembrie 2024, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 03 ianuarie 2025, în interiorul termenului reglementat de art. 209 al Codului administrativ.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii reclamantei, reținând următoarele argumente.

Din actele cauzei, explicațiile expuse în acțiune și referință, se reține că, Abiodun Ezekiel Olwatomisin s-a născut la data de ***** în or. *****, Nigeria, de naționalitate nigerian, și de religie creștin.

Abiodun Ezekiel Olwatomisin, în luna mai/ iunie 2022 a intrat legal în Republica Moldova prin aeroport, tranzitând Turcia.

La 06 iunie 2024, Abiodun Ezekiel Olwatomisin s-a adresat la Direcția azil și apatridie cu o cerere pentru acordarea azilului în Republica Moldova. În cadrul interviului, reclamantul a invocat că este de religie creștin și în Nigeria este persecutat de persoane din gruparea Boko Haram, prin distrugerea bisericilor și omucideri. În luna iunie 2022 a sosit în Republica Moldova în baza invitației pentru studii la Universitatea Americană, în luna februarie 2024 i-a fost revocat dreptul de ședere. Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova a declarat că permisul de ședere i-a fost retras, dar între timp s-a căsătorit cu cetățeană a Republicii Moldova. Urmare, a depus actele pentru reîntregirea familiei, însă până la moment nu are nici o decizie, de aceea a solicitat azil pentru a se afla legal în Republica Moldova. (f.d. 19-22 dosar administrativ)

La 09 decembrie 2024 a fost emisă decizia Inspectoratului General Pentru Migrație nr. 747/24/DAA cu privire la respingerea cererii de azil. (f.d.23-27 dosar administrativ)

În motivarea soluției adoptate, autoritatea publică pârâtă a reținut că din analiza conceptului fundamental de temere bine întemeiată de persecuție, sub aspectul celor două elemente care îl compun, elementul subiectiv și cel obiectiv, nu rezultă existența unei temeri sau a unei probabilități de persecuție în sensul Convenției din 1951, cererea solicitantului, Abiodun Ezekiel Olwatomisin nu îndeplinește condițiile prevăzute de art.17 alin.(1) din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova. Iar din analiza cererii de azil din perspectiva încadrării în elementele definiției protecției umanitare în conformitate cu art.45 alin.(3) din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, cererea solicitantului Abiodun Ezekiel Olwatomisin, nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art.19 al Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

În conformitate cu art. 16 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecție umanitară; c) protecție temporară; d) azil politic.

Potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Conform art. 6 alin. (1) lit. a)-c) din Legea 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova stabilește că, intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiții: posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel; posedă viză acordată în condițiile prezentei legi sau, după caz, permis de ședere valabil ori buletin de identitate pentru refugiați sau pentru beneficiarii de protecție umanitară, dacă prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel; prezintă documente care justifică scopul intrării și fac dovada existenței unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreținerea pe perioada șederii, cât pentru întoarcere în țara de origine sau pentru tranzit de către un alt stat în care există siguranța că li se va permite intrarea.

Conform art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, protecția umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărui privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește să obțină protecția respectivei țări.

După cum rezultă din conținutul art. 45 alin. (3) lit. a)-c) al Legii privind azilul în Republica Moldova, prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații: existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției; tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

Conform art. 20 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, (1) Un străin este exclus de la acordarea protecției umanitare dacă există motive întemeiate să se creadă că:

a) a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o infracțiune împotriva umanității, așa cum sînt definite în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, precum și în legislația penală a Republicii Moldova;

b) a comis o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă de drept comun înainte de a intra pe teritoriul Republicii Moldova;

c) a comis fapte care sînt contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite, enunțate în Preambulul și în art.1 și 2 din Carta Națiunilor Unite;

d) prezintă un pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova;

e) a planificat, a facilitat sau a participat la săvîrșirea unor acte de terorism, după cum sînt definite în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Reieșind din prevederile art. 56 lit. a)-f) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, la analizarea cererii de azil, se va ține cont: de vârsta, de trecutul, inclusiv cel al rudelor apropiate, de identitatea, naționalitatea, țările și locurile de reședință anterioare, de cererile anterioare de azil, de rutele de tranzit, documentele de identitate și de călătorie, de motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție; de faptele relevante referitoare la țara de origine, la momentul luării deciziei, inclusiv de legile și regulamentele din țara de origine și de modalitatea în care sunt aplicate; de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine; de situația individuală sau de circumstanțele personale ale solicitantului: reprezintă ele persecuție sau vătămări grave; de acțiunile solicitantului, ulterioare părăsirii țării de origine: au fost ele direcționate exclusiv sau în principal spre crearea condițiilor necesare depunerii cererii de azil, evaluării posibilității ca aceste acțiuni să conducă la persecuție sau la cauzarea unor vătămări grave solicitantului în cazul reîntoarcerii în țara de origine; de existența posibilității ca solicitantul să beneficieze de protecția unei alte țări, a cărei cetățenie a dobândit-o.

Conform art. 63 alin. (2) lit. a) din Legea privind azilul în Republica Moldova, cererea de azil este considerată evident nefondată dacă, solicitantul a făcut declarații incoerente, contradictorii, puțin plauzibile sau insuficiente, care fac, în mod cert, neconvingătoare afirmația sa că a fost supus unor persecuții.

Instanța de judecată reține că, prin noțiunea de azil se înțelege, o instituție juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecție, recunoscându-i statutul de refugiat și acordându-i protecție umanitară, protecție temporară sau azil politic, iar beneficiar de protecție internațională este cetățeanul străin sau apatrid căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat sau i s-a acordat protecție umanitară.

Prin urmare, se atestă că, pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave, la fel trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție sau vătămare gravă la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție, de faptele relevante referitoare la țara de origine, de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

În același timp, instanța notează că, este important de a stabili dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara în care s-ar reîntoarce, existența unui sistem organizat de violări evidente ale drepturile omului într-o țară neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări.

În sensul celor enunțate, instanța reține că, reclamantul Abiodun Ezekiel Olwatomisin, a declarat că s-a născut la data de ***** în or. *****, Nigeria, de naționalitate nigerian, și de religie creștin.

La data de 06 iunie 2024, Abiodun Ezekiel Olwatomisin s-a adresat către Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția azil și apatridie cu cerere de azil, fiind întocmit și chestionarul anexă la cererea de azil depusă.

Concomitent, din actele cauzei rezultă că, la 02.12.2024 a fot întocmită Nota de interviu, la sediul Biroului Migrație și Azil, Direcția azil și integrare cu prilejul intervievării solicitantului de azil – Abiodun Ezekiel Olwatomisin.

În acest sens, instanța menționează că potrivit art. 51 alin. (1) al Legii privind azilul în Republica Moldova, cererea de azil se depune personal de către străin, de îndată ce: a) s-a prezentat în punctul de trecere a frontierei de stat; b) se află pe teritoriul Republicii Moldova; c) în țara de origine a străinului cu drept de ședere în Republica Moldova au survenit evenimente care îl determină să ceară protecție.

Cu privire la motivul invocat de reclamant întru acordarea protecției pe teritoriul Republicii Moldova, instanța reține că, cercetând starea de fapt, nu s-au constatat în raport cu solicitantul, Abiodun Ezekiel Olwatomisin, cetățean al Nigeriei, temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutată pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, că ea se află în afara țării a cărei cetățenie o deține datorită acestei temeri și nu dorește să se pună sub protecția acestei țări și ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Dimpotrivă, reclamantul a menționat că a plecat din țara de origine în luna iunie 2022, a sosit în Republica Moldova în baza invitației pentru studii la Universitatea Americană, în luna februarie 2024 i-a fost revocat dreptul de ședere, iar permisul de ședere i-a fost retras, dar între timp s-a căsătorit cu cetățeană a Republicii Moldova. Urmare, a depus actele pentru reîntregirea

familiei, însă pînă la moment nu are nici o decizie, de aceea a solicitat azil pentru a se afla legal în Republica Moldova.

Totodată, reclamantul nu a prezentat nici Inspectoratului General pentru Migrație în cadrul procedurii administrative, nici instanței de judecată, probe pertinente, concludente și admisibile privind prezența unor temeri bine întemeiate că a fost persecutată în țara sa de origine pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică și datorită acestor temeri nu se poate afla sub protecția țării a cărei cetățeniei o deține sau datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Instanța de judecată reține că, reclamantul nu a probat faptul că, în privința sa au fost aplicate careva acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, care ar fi suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie, acuzări sau pedepsei discriminatorii sau disproporționați, care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17 al Legii specificate supra.

Reieșind din materialele dosarului, instanța de judecată reține cu certitudine că, reclamantul Abiodun Ezekiel Olwatomisin a părăsit țara de origine în lipsa unor circumstanțe care l-ar constrânge la asemenea pas. Mai mult ca atât reclamantul a părăsit țara de origine, urmărind să ajungă în Republica Moldova pentru studii universitare, în acest fiindu-i acordat permis de ședere provizorie pentru studii universitare, iar prin decizia IGM nr. 96-c din 14.02.2024, i-a fost revocat dreptul de ședere provizorie pentru studii universitare de pe teritoriul Republicii Moldova, (potrivit conținutului Hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani nr.3-1455/2024 din 01.10.2024, f.d. 13-17 dosar administrativ) respectiv nu a probat afirmația că se teme de persecuțiile sau a riscului real de a fi suspusă unor vătămări grave pe motive de religie la care urmează a fi supusă în țara sa de origine, or, nu au fost relevate nici un fel de circumstanțe sau probe care să arate că la revenirea sa în Nigeria aceasta ar putea fi supusă unui risc real de tratamente inumane.

Mai mult, în nota de interviu a invocat, că s-a căsătorit cu o cetățeană a Republicii Moldova, și a depus acte privind dreptul de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei, dar din materialele cauzei nici o probă în acest sens nu a fost prezentată.

În context, instanța constată că, în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (1) al Legii privind azilul în Republica Moldova, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autoritățile competente trebuie să se bazeze atît pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cît și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, iar în sensul dat, reclamantul nu a prezentat nici o probă convingătoare și pertinentă.

Instanța subliniază că, statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existență a unei stări de spirit a celui în cauză, ci și de situația obiectivă pe care se bazează aceasta. Termenul de: „temeri bine întemeiate”, conține atât un element subiectiv cât și unul obiectiv, iar pentru determinarea existenței unei temeri bine întemeiate trebuie luate considerație ambele elemente.

În acest context, așa cum atestă actele prezentate, de autoritatea publică au fost evaluate declarațiile făcute de solicitantul de azil, Abiodun Ezekiel Olwatomisin, raportate la situații concrete, cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantului fiind indispensabilă.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că conform notificării Serviciului de Informație și Securitate nr. E/8952 din 23.08.2024, solicitantul Abiodun Ezekiel Olwatomisin nu se dețin date defavorabile. (f.d. 11-12 dosar administrativ)

În această ordine de idei, instanța de judecată reține că, temerea invocată de solicitant, just a fost apreciată de autoritatea publică pârâtă că, nu este una întemeiată și nu există o probabilitate reală ca, în cazul întoarcerii în țara de origine, viața și integritatea corporală a acesteia să fie puse în pericol, nefiind prezentate suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul Abiodun Ezekiel Olwatomisin să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

În acest sens, instanța consideră relevantă concluzia Curții Europene pentru Drepturile Omului, în cauza Vilvarajah și alții contra Regatului Unit (respingerea unor solicitanți de azil din Sri Lanka spre țara lor de origine), astfel, nici Convenția, nici Protocoalele acesteia nu consacră un drept la azil politic. Totuși, în asemenea circumstanțe, o simplă posibilitate de rele tratamente nu antrenează în sine o violare a art. 3.

Din raționamentele expuse, instanța va constata temeinicia și legalitatea acțiunilor autorității pârâte la emiterea Deciziei nr. 7747/24/DAA din 09 decembrie 2024 cu privire la respingerea cererii de azil, or, reclamantul, Abiodun Ezekiel Olwatomisin nu a probat faptul că a fost și poate fi supus persecuției în țara de origine, că există riscul real de a fi supus unor vătămări grave, respectiv, în privința reclamantului nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea unei forme de protecție prevăzute de art. 16 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanța de judecată constată, la caz, netemeinicia cerințelor reclamantului, Abiodun Ezekiel Olwatomisin, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate la dosarul administrativ.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamant referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 7747/24/DAA din 09 decembrie 2024 cu privire la respingerea cererii de azil, este legală și întemeiată.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerinței reclamantului privind obligarea autorității publice pârâte să acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova, pretenția urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Abiodun Ezekiel Olwatomisin împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea deciziei nr. 7747/24/DAA din 09 decembrie 2024 privind respingerea cererii de azil și obligarea acordării protecției umanitare pe teritoriul Republicii Moldova.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani. Cererea de motivare a hotărârii se depune în termenul de decădere de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița